

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Како је јака и моћна реч Божја, браћо и сестре, а како је слаба људска реч. Људи, да би објаснили историју овога света, пишу читаве томове књига, пуне библиотеке својим књигама, својим расправама, својим дискусијама и не могу да га објасне. А Господ Христос, у једној краткој причи у данашњем Светом Јеванђељу, објашњава сву историју не само рода људскога него целог света. То је прича чудесна али толико дубока да заиста може да замени све томове које су људи исписали и написали. Прича о виноградару и винограду.

Овај свет, све што видимо, све што постоји у целој васиони, то је Божје дело, Божји виноград. Каже Свето Јеванђеље: један домаћин засади виноград свој - то је тај виноград Божји који је Бог засадио, и даде га виноградарима да га обрађују. И Господ, Творац неба и земље, Свој виноград, Своју васиону, Своју васељену, све што је створио даде људима и заповеди да обрађују и да се користе тиме. Али прича јеванђељска каже: ти виноградарии радили су тај виноград домаћинов; али кад дође време берби винограда домаћин није напустио свој виноград, није га заборавио, послао је слуге своје да приме плодове од виноградарии, од свога винограда. А виноградарии видеvши слуге домаћинове, једне избише, једне убише а неке засуше камењем. Зашто? Зато што су помислили да домаћина нема у винограду, да виноград припада њима, да су они једини господари и онда нису хтели да признају домаћина за господара од тога винограда.

Историја рода људскога, од Адама до данас и до краја света и века, биће управо тај однос виноградарии према господару винограда. Људи су злоупотребили виноград Божји, људи су злоупотребили творевину Божју, они су се осећали у овоме свету

да изнад њих нема нико, да су они главни врховни господари Боговљевога света. Почели су да га злоупотребљавају и да користе – на шта? На своје зло и на своју пропаст. А Господ Бог наш који не жели смрти грешника него да се обрати и жив буде, шаље своје слуге тим злим виноградарима. Слао је своје пророке, слао је анђеле, слао је апостоле, слао је светитеље у свакоме роду, у свакој генерацији. А шта људи учинише са њима? Исто оно што каже данашње Свето Јеванђеље: једне избише, друге убише а неке засуше камењем. Тако зли виноградарии се односе према слугама свога господара.

И заиста многе пророке је Јеврејски народ побио које је Бог слао да га опомиње, да га саветује, да га упућује на прави пут, да га враћа са кривога пута. Неке је засуо камењем, некога су тестером престругали као пророка Исаију али и данашњег великог светитеља којегла славио светог Јована Претечу, чије усековање данас славио. И он беше један од тих слугу господара винограда који је био послат да опомиње људе, да их припреми за долазак Сина Божијегла. И његла! Шта урадише, чули смо у данашњем Јеванђељу. Ирод зли и неваљали, који није желео да чује опомену од тога пророка Божјегла, од апостола, од јеванђелисте, од светог Јована Крститеља, када га је опомињао: „Немој узимати жене брата свога!“ А он уместо да га послуша, да се покаје, он његла стрпа у тамницу. И када дође згодна прилика, зла Иродијада, жена Филипова, а пришла Ироду, брату Филиповоме, када је Ирод правио гозбу за свој рођендан а ћерка Саломија ове Иродијаде играла је пред гостима као свака блудница, као све које забављају госте. Ироду се то много допало и он је призва и рече: „Што год тражиш од мене даћу ти макар било и пола царства мога!“ То пред гостима рече а имао је велике госте. Девојка отрча мајци својој да пита: „Шта ћу тражити?“ А мајка искористила прилику да се освети томе

пророку који има оштар језик, који је опомиње на њене грехе. Рече ћерки својој: „Тражи главу Јована Крститеља да ти да на тањиру.“ И тако и би. И свети Јован би посечен у тамници и његова глава донешена на тањиру пред госте и предата овој несретној девојци.

Ето, и он је један од слугу господара винограда који је пострадао радујући се. Како радујући се? За истину, за истину је пострадао, за истину је дао своју главу и зато је се радовао. И не само он. И свети апостоли које је Господ послао у свет да уче људе Јеванђељу Његовоме, и они прођоше слично. Свих дванаест апостола је, сем једнога, пострадало насилно - неки бијени, прогоњени мучени, неки убијани, неки засути камењем, и са њима би као са оним другим слугама које домаћин посла када први онако прођоше. И њима учинише то исто, вели Јеванђеље. Домаћин онда каже: „Послаћу им сина свога, јединца, ваљда ће се постидети када виде сина мога.“ И посла им сина свога да их опомене и да прими плодове винограда. А они кад видеше сина домаћинова, рекоше: „Гле, он је наследник овога винограда. Он ће нам га отети. Хајде да га убијемо и да нама остане његово наслеђе, да овај виноград остане нама.“ Што рекоше то и учинише. Ухватише сина домаћинова, изведоше изнад винограда и убише га.

То је историја Господа Христа и рода људскога. Отац наш Небески, после пророка силних које је слао, послао је и Сина Свога Јединороднога да људе спасава од греха, смрти и ђавола, да би доносили плод од винограда Божијега онако као што Бог очекује а људи су и Њега распели на крсту и убили сина домаћинова. И када заврши ову причу упита Господ слушаоце своје: „Шта ће домаћин урадити овим виноградарима?“ Они који су га слушали били су поражени овом причом, нису могли друго него да кажу: „Па злочинце ће злом смрћу поморити а виноград

ће дати другим виноградарима који ће му давати плодове у своје време.“ Тиме су Јевреји прорекли своју судбину јер они су ти који су побили слуге Божје, пророке Божје, апостоле Божје, који су и Сина Божијега Господа Христа разапели на крсту. И када беше на суду код Пилата они викаху: „Крв његова на нас и на децу нашу!“ И зато Бог допусти да Јеврејски народ буде расејан по целој свету, да пострада као ни један други народ, јер сами су рекли да ће злочинце злом смрћу уморити. И они су били сведочанство истинитости ове приче и обећања Божијега. Али не само они, браћо и сестре, виноград Божји није само овај свет.

Виноград Божји је и свака душа човекова, сваки човек који је добио душу да је обрађује, да је припрема за Царство Небеско, то је виноград који је добио од домаћина, од Творца свога. Како се ми људи понашамо према томе малом нашем сваки своме винограду? Па исто као и род људски према великом винограду Божјем, према овој творевини Божјој, према овој свету. И ми често пута слуге Божје које нам долазе да нас опомињу а то су апостоли, то су светитељи које свакога дана слаavimo, то су заповести Божје и то су слуге Христове. Како их ми дочекујемо, шта са њима радимо? Па и ми убијамо слуге Божје, газимо заповести Божје, вршимо своју вољу а не Божју, чинимо грехе, чинимо страсти, уживамо у њима и на тај начин ми се понашамо исто као они зли виноградарии. Ако се не покајемо на време, ако не чујемо глас Божји који нас опомиње кроз Своје Свето Јеванђеље, онда ће на нама се збити ова завршница данашњег Јеванђеља да ће злочинце злом смрћу поморити.

Браћо и сестре, данас поред ове недеље о винограду и виноградарима, поред празника Усековања главе светог Јована Крститеља, наша Света Црква слави и Сабор Срба светитеља, свих светитеља који су Богу угодили из рода нашега, који

појединачно се славе у току године, сваки у своје време. А данас је наша Света Црква одредила дан када их све заједнички прослављамо и славимо. И они су према нама слуге Божије које је Бог слао роду нашем српскоме да нас опомиње, да нам говори шта треба да радимо и да виде да ли имамо плодове винограда Божјега да узвратимо своме домаћину. И многи су од њих пострадали, не само од непријатеља Христових, не само од непријатеља рода нашега него често пута и од нас самих. И данас многи у нашем народу страдају за истину Божју као што су страдале ове слуге које је домаћин винограда слао виноградарима. Али треба издржати до краја. И ми данас овде сабрани, и ми смо те слуге домаћина винограда који смо прогоњени. Зато служимо по катакомбама, зато служимо по гаражама, служимо по шупама јер не можемо да се Богу молимо у нашим дивним храмовима које су нам наши славни свеци које данас прослављамо оставили. Али ако страдамо за име Божије, ако страдамо за истину Божју и за правду Божју, онда да се радујемо попут светог Јована Претече који пострада радујући се. Да и ми покажемо трпљење као сви светитељи Божји, свети мученици, свети страдалници, исповедници који су за веру праву животе своје полагали, да и ми будемо за то спремни, браћо и сестре.

Надајући се у милост Божју, молитвама свете Богородице, преподобног Јустина Ћелијског и осталих из рода нашега које данас славимо, ми се надамо да ће Бог и на нас да погледа, да нам дарује Своју благодат и Своју снагу, да истрајемо на овоме путу, на путу исповедања праве вере Православне, да је сачувамо и очувамо неокрњену, неупрљану и да је предамо нашим млађим покољењима да би се име Божје, име Оца и Сина и Светога Духа, славило у роду нашем у све векове и сву вечност.

Амин!